

skud, som man skulde have ind fra Menigheden.

Det kongelige Teaters Budget under Litra V. C. er i Aar affattet ligesom tidligere, saa at det balancerer. Det er i Virkeligheden en falsk Budgettering. Vi vide alle sammen, at det ikke kommer til at balancere, og man skulde derfor heller ikke opføre det saaledes paa Finansloven, men jeg skal ikke opholde mig videre derved, da jeg af Forhandlingerne nede i det andet Ting ser, at man er kommen til Erkendelse af, at det ikke kan blive gaende saaledes, og at man har foresat sig flittig at læse Kommissionens Betænkning over Teatret, for paa en følgende Finanslov at komme til en anden Ordning af dette Forhold.

Under VI. A. 3., to- à treaarige Understøttelser til Videnskabsmænd og Kunstnere, er der en Forøgelse paa 2,700 Kr. til 4 forskellige Personer. Jeg nævner dette, ikke fordi man efter mit Skøn kan have noget imod, at de Mænd, hvorom der her er Tale, faa disse Bevillinger, men fordi vi hidtil have været enige med tidligere Kultusministre om, at denne Konto ikke skulde forøges, men tværtimod efterhaanden svinde bort, da Bevillingerne paa den i Virkeligheden ikke ere to- à treaarige, men, af Slendrian eller andre Grunde, blive staaende, saaledes at de paa-gældende ikke gaa ud derfra, før de dø eller faa livsvarige Understøttelser.

Dernæst er der under de særlige Fonds II., Kommunitetet, og IV., Sorø Akademi, foretaget en Nedsættelse paa Indtægtspost 2. paa henholdsvis 14,000 og 21,000 Kr. Det betyder jo i Virkeligheden en Rente-nedsættelse paa disse to Institutioners udlante Kapitaler af $\frac{1}{4}$ pCt. Den højtærede Konseilspræsident og Finansminister har allerede berørt denne Nedsættelse, og jeg kan for saa vidt henholde mig til de Udtalelser, vi derfra hørte; men jeg finder dog Anledning til at fremhæve ogsaa her for dette Tings Vedkommende, at hvis man lader denne Budgettering blive staaende, er det ikke andet end en Budgettering og ingenlunde nogen Anvisning til den højtærede Kultusminister om at nedsætte Renten af disse Kapitaler uden Nødvendighed, og en saadan Nødvendighed er sikkert ikke til Stede. Men jeg gaar ud fra, at den højtærede Kultusminister er enig i de Udtalelser, vi hørte om dette Punkt fra den højtærede Konseilspræsident og Finansminister.

Der er paa det samme Ministeriums ekstraordinære Budget § 26 et Punkt, som

jeg vil berøre, idet der der savnes en Bevilling, som jeg mener, der havde været al gyldig Grund for det andet Ting til at gaa ind paa. Det er nemlig Bevillingen paa 25,000 Kr. som Tilskud til „Kristelig Forening for unge Mænd i Kjøbenhavn“ til Hjælp til Erhvervelse af en Foreningsbygning. Ministerens Forslag til denne Bevilling var tiltraadt af Medlemmer af et Flertal, der bestod af Medlemmer fra alle Sider af Tinget derved undtagen Socialdemokraterne, men ikke desto mindre blev Bevillingen forkastet med 50 Stemmer mod 42. Jeg beklager dette Resultat, thi denne Forening, der har bestaaet i 20 Aar, gør utvivlsomt megen Gavn ikke blot for de unge Mænd, der have et Tilhold der her i Kjøbenhavn, men ogsaa omkring i Udlandet, hvor Foreningen har Filialer, og hvor de unge Mænd, der gaa derhen, kunne søge Støtte. Jeg vil imidlertid opfordre den ærede Minister til ad Aare at bringe Forslag om en saadan Bevilling frem igen.

Førinden jeg forlader de civile Ministerers Budgetter, ønsker jeg at gøre en Bemærkning, som jeg har haft Lejlighed til tidligere ved lignende Anledning at fremsætte her i Tinget, det er nemlig en Beklagelse af, at vi endnu ikke ere naaede saa vidt, at vi kunne beslutte os til en Genopførelse af Kristiansborg Slot. Nu har denne Slotsruin her paa den mest fremtrædende Plads i hele Hovedstaden staaet hen i 13 Aar og længere og forfalder mere og mere, trods de Bekostninger, der anvendes derpaa. Det var paa høje Tid, om man omsider kom til at beslutte sig til en Genopførelse af dette Slot, og jeg vil henstille til Ministeriet, at man tager denne Sag under Overvejelse. Jeg kan ikke tro andet — det Indtryk har jeg i hvert Fald — end at der nu efterhaanden hos alle Partier, maaske med Undtagelse af Socialdemokraterne, er vaagnet en Erkendelse af, at vi bør genopføre dette Slot og ikke lade det staa hen som Ruin længere.

Jeg skal til Slutning endnu sige et Par Ord med Hensyn til de militære Budgetter, særlig med Hensyn til Krigsministeriets. Jeg behøver ikke her at gennemgaa de Nedsættelser, der have fundet Sted i det andet Ting, efter at den højtærede Minister saa udførligt har gjort Rede derfor, men jeg ønsker dog dertil at knytte en Bemærkning med Hensyn til den Maade, hvorpaa vi ere komne saa lavt ned paa Krigsministeriets Budget paa § 26. Som de ærede Medlemmer ville huske, hænger det saaledes sammen, at paa Finansloven 1895—96 var der bevilget et Beløb af 692,300 Kr. paa